

{jumi [*45]} 11 вересня Миколаївська обласна бібліотека для юнацтва в рамках програми “Шукаємо таланти”, творче об'єднання “Прибужжя” в рамках другого виставкового циклу “Нові імена Миколаївщини” презентували першу персональну виставку Ганни Дворник, присвячену 75-річчю Миколаївської області.

Виставковий цикл є творчим проектом, спрямованим на популяризацію українських традицій та відображення стану сучасної культури півдня України. Взагалі, бібліотечна цільова програма “Шукаємо таланти” і виставковий цикл “Нові імена Миколаївщини” мають схожі цілі — познайомити громадськість з творчими ідеями, здобутками молодих митців нашої області (майстрів, художників, фотографів, музикантів, літераторів), відкрити нові імена, підтримати і допомогти зробити перший крок в активне творче життя.

На виставці “Вишиванкова розповідь” представлені вишиті рушники, сорочки, картини, ляльки-мотанки, жіночі прикраси.

*Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров.
І на тім рушничковій оживе все знайоме до болю:
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
А. Малишко*

Гостинно прикрашений зал відділу мистецтв і краєзнавства зустрів гостей яскравими і вишуканими узорами рушників, відтворюючи затишну атмосферу теплої дідової хати, родинного вогнища. Український рушник! Він пройшов крізь віки і символізує чистоту почуттів, глибину безмежної любові до своїх дітей. Рушники — це обереги від усього злого, що може зайти в дім. Рушник передавали як оберіг з роду в рід, з покоління в покоління. Без рушника, як і без пісні, не обходилося жодне сімейне свято. «Хай стелиться вам доля рушниками» — бажали українці.

На відкритті виставки звучало багато віршів. Привітала своїми віршами гостей і директор бібліотеки Ткаченко Наталія Вікторівна. Керівник творчого об'єднання “Прибужжя” і організатор виставкового циклу Валентина Володимирівна Кривцова представила гостям майстриню. Всі вироби Ганни Дворник виконані на високому професійному рівні. Не випадково є її роботи і в музеях. Про це був художній екскурс Світлани Романенко, завідуючої відділом етнографії Миколаївського обласного краєзнавчого музею.

Особливий інтерес викликали вишиті майстринею сорочки. Сучасна вишиванка є багатограним та складним явищем. Кольорова гамма на сучасних вишиванках яскрава, вона поєднує одразу декілька кольорів, які є контрастними. Ганна Дворник використовує традиційну українську вишивку в своїх виробах, але вміло поєднує в одному виробі різноманітні техніки вишивання та цвітові рішення, представляючи абсолютно унікальні, ексклюзивні речі.

Майстриня розповідає: “Вишивка — процес творчий. Цікаво не тільки втілювати чийсь ідеї, але і створювати щось своє. Тому постійно виникають різні орнаменти, візерунки.

Дуже люблю спостерігати за природою, особливо приваблюють квіти, дерева, лікарські рослини, а також небо і вода. Так і створюється власна колекція узорів та розробок для вишивки гладдю та хрестиком”.

*Вишиванку вишивала навесні твою,
В нитку мрію уклала і любов свою.
Ніжну мрію, що шепоче дивну казку в сні,
Що цілує твої очі і співа пісні.
Все найкраще в ній збрала із долин, із гір
І в мережку повклала у хрещатий взір.
Хай на серце тобі ляже, наче цвіт в маю,
І душі твоєї розкаже про любов мою.
Є. Лещук*

Родзинкою виставки стали традиційні ляльки-мотанки. Лялька-мотанка є втіленням добра і лагідності, посередником між бабусею та онукою, старшим та молодшим поколінням, і ще з далеких часів була оберегом української родини. В ній, зробленій нашвидкуруч, щоб заспокоїти і зайняти дитину, чи виготовленій старанно, як подарунок на свято, — закладений родовий, етнічний фактор любові і сподівань, віри в добро та захист від злих сил. Кожна лялечка є індивідуальним витвором майстра, несхожим на інших ляльок. Обличчя досить символічне: вважається, що лялька-мотанка має бути безлика, а та, що служить берегинею — ще й з хрестом замість обличчя.

На виставці представлені різні ляльки, великі й маленькі. Але гостей уразила лялька-мотанка Валька (роботи Валентини Димової) в людський зріст, одягнена в традиційний український жіночий одяг. Її всі розглядали, їй посміхалися, з нею фотографувалися. Ганна Дворник — представник великої творчої династії, яка під час відкриття виставки надала справжній родинний майстер-клас: її мати Валентина Борисівна Димова, яка удостоєна звання заслуженого майстра народної творчості, діти Ніна та Андрій, сестра Ольга Тарасова, і навіть маленька племінниця Тетянка впродовж зустрічі були в колі неослабної уваги гостей — вишивали, плели, майстрували, відповідали на численні запитання.

Музичний подарунок Ганні та її родині, гостям бібліотеки зробили студентки IV курсу відділу народно-інструментального мистецтва Миколаївського коледжу культури і мистецтв Олена Шестопап і Юлія Сіднева (керівник — Добровольська Марина Вікторівна, викладач класу бандури). Чарівні звуки домбри — маленької української арфи, “Вальс” О. Грибоедова, Фантазія на тему української народної пісні “Ніч яка місячна” Ігоря Марченка, численні народні мелодії наповнювали простір залу і серця слухачів.

Дружнє привітання Ганні Дворник і побажання подальших успіхів на дорозі вдосконалення майстерності від колег по “Прибужжю” висловила Лізавета Козирева, учасниця першого виставкового циклу 2009-2010 років «Нові імена Миколаївщини» (2009-2010).

Завідуюча відділом мистецтв і краєзнавства Любов Савельєва презентувала гостям

Вишиванкова розповідь Ганни Дворник

Автор: Unsvet

17.09.2012 10:54 -

підготовлений бібліотекою каталог-буклет першої персональної виставки Ганни Дворник. А ще численні прихильники вишивки, що зібралися на цю зустріч, були у захваті від багатющої колекції дуже цікавих книг з історії і різних технік вишивки з фонду бібліотеки — а серед них є і зовсім нові, монументальні видання.